

En fin liten bok

[04-01-30]

BOKEN

Bengt Jacobsson är en person jag skulle vilja träffa över en kopp kaffe ett par gånger i veckan. Jag skulle bjuda på kaffet...

I denna knappt 140 sidor tjocka bok har han skrivit ner sina tankar om människans existentiella livsvillkor. Tankarna är skrivna i diktform, ofta framställda i metaforer som är enkla att förstå.

Han förmedlar en bild av människan - och vägen den vandrar på - som något fullt av möjligheter och positiv livssyn. Man känner spår av buddismen. Jacobsson talar om att en inre kris hos en människa inte bara behöver vara något av ondo, utan en väg till möjligheter. Han vänder på saker. Och kanske är det just det som kännetecknar Jacobsson mest: Hans användande av motsatser: "Ju mer jag låter mig fyllas av nattens mörker, desto mer kan jag rymma av morgondagens ljus."

De korta dikterna är indelade i kapitel som: Varat, Balansen, Vandrigen, Kärleken, Stunden. Mest tacksamt känns paradoxalt nog - hur konstigt det än låter - kapitlet Smärtan, det bryter av och där framträder en "mänsklig" författare. Att även han kan känna ångest inför vissa av livets aspekter: "Jag har sett världar kriga. Jag har sett himlar rämna. Jag har sett liv försmäktas. Men inget enda hjärta öppna sig för undret."

Risken med böcker i denna genre är att de ofta blir pekoral, den översvämmande positiva inställningen till livet är väl något vi brukar kalla naivt och som hör ungdomen till (något som arbetas bort och till slut får man epitetet "vuxen"!)Det finns många som är stolta över sin cynism har jag märkt (även hos mig själv). Därför ryggade jag till en början tillbaka vid läsningen. Men det ligger nog mer hos mig, och den indoktrinering som sker, när sista sidan var läst kände jag mig uppfylld av Jacobssons tankar och syn på individens livsvillkor. (Ännu mer road blev jag när jag upptäckte att författaren är född 1946!)

Visst kan man sätta frågetecken efter en del ordval eller meningsuppbyggnader, de skulle ha behövt ett innovativt drag - men för mig är orden i Jacobssons bok bara ett verktyg för att förmedla hans starka tro på människan.

"Ingen känner dagen förrän solen har gått ner" är en fin liten bok. Den behövs.

Bengt Jacobsson
Ingen känner dagen förrän solen har gått ner
Litteraturhuset

Tomas Jakobsson